

РЕШЕНИЕ

№ 6830

гр. София, 09.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 10.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **7468** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по жалба на ЕТ „Елизабет – Елизабет Благоева“ с адрес [населено място], [улица]. вх. А. ет.1. ап. 7 срещу Решение № 1040-21-263 от 27.04.2023 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-01321830 от 20.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С. град, издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) за възстановяване на добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023г. в размер на 119.50 лв. В жалбата се излагат доводи за неправилност на решението, тъй като грешката при посочване на отработени дни за януари била поправена. Иска се неговата отмяна.

Ответникът – Директор на ТП на НОИ С.-град, чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съдът да я отхвърли. Претендират се разноски по делото за юрисконсулт.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Няма спор по делото, че през януари 2023г. жалбоподателката упражнява дейност като ЕТ и като такава е „самоосигуряващо се лице“ по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на

Наредба № Н-13 от 17.12.2019 г. за съдържанието, сроковете, начина и реда за подаване и съхранение на данни от работодателите, осигурителите за осигурените при тях лица, както и от самоосигуряващите се лица.

Наред с това, няма спор по делото, че към процесния период тя е полагала труд и въз основа на трудово правоотношение с ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „БЪЛГАРСКИ СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР“.

В качеството си на самоосигуряващо се лице Е. Б. Е. е представила в ТП на НОИ - С. град на 06.02.2023 г. удостоверение - приложение № 9 към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО, по болничен лист с № E20223829726 за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023 г. вкл. В приложение № 9 по болничен лист с № E20223829726 в точка 9 - работни дни или работни часове през периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение, са вписани за месец януари - 08 работни дни при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове - „8". В данните, подадени по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО от ЕТ „ЕЛИЗАБЕТ- ЕЛИЗАБЕТ БЛАГОЕВА“ на 27.02.2023 г. за периода 01.01.2023г. до 31.01.2023г. са отразени 21 работни дни. Впоследствие, на 31.03.2023г. е подадена коригираща декларация от ЕТ и първоначално подадените данни са коригирани – броя на работните дни е поправен - от 21 на 13 работни дни и респ. дните с право на обезщетение са посочени като осем.

Междувременно, на 15.02.2023 г. по повод на подаденото от ЕТ удостоверение по образец съгласно приложение № 9 на НАРЕДБАТА за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване, на ЕТ „ЕЛИЗАБЕТ- ЕЛИЗАБЕТ БЛАГОЕВА“ е изплатено парично обезщетение за временна неработоспособност поради общо заболяване в качеството и на самоосигуряващо се лице за месец 01.2023 г. по болничен лист E20223829726 за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023 г. вкл. на 100% за 8 работни дни в размер на 637.29 лв.

На 10.02.2023г. от осигурителя ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „БЪЛГАРСКИ СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР“, ЕИК[ЕИК] за Е. Б. в ТП на НОИ - С. град е представено удостоверение обр. приложение № 9 (към чл. 11, ал. 1 от НПОПДОО) по болничен лист № E20223829727 за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023 г. вкл. В Приложение № 9 в точка 9 работни дни или работни часове през

периода по болничен лист с право на парично обезщетение и работни дни работни часове, за които осигурителят изплаща възнаграждение, осигурителят ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „БЪЛГАРСКИ СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР“ е вписал за месец 01.2023 г. - 64 работни часа при дневно работно време по правоотношение на лицето за месеца в часове „8”.

В данните, подадени на 16.02.2023 г. по реда на чл. 5, ал. 4. т. 1 от КСО от ЦЕНТРАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ДЪРЖАВНО ПРЕДПРИЯТИЕ „БЪЛГАРСКИ СПОРТЕН ТОТАЛИЗАТОР за януари 2023 г. за Е. Б. Е. са отразени 13 отработени дни, 03 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 5 от КСО и 05 дни с право на парично обезщетение по реда на чл. 40, ал. 1 от КСО.

С разпореждане № РВ-3-21-01321830 от 20.03.2023 г. на длъжностното лице по реда на чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С. град, издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/, е разпоредено жалбоподателката да възстанови добросъвестно получено парично обезщетение поради общо заболяване за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023г. в размер на 119.50 лв. - разликата между реално полученото и дължимото обезщетение, дължаща се на обстоятелството, че обезщетението е изчислено и платено само въз основа на първоначално подадените данни от ЕТ. Разпореждането е оспорено по административен ред и с Решение № 1040-21-263 от 27.04.2023 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С.-град е потвърдено.

Решението е съобщено на адресата на 22.07.2023г., а жалбата е подадена на 01.08.2023г.

Въз основа на установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Производството по делото е допустимо, но жалбата следва да се отхвърли като неоснователна. При преценка на законосъобразността на оспореното решение, съдът съобрази следното:

Осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на парично обезщетение вместо възнаграждение за времето на отпуск поради временна неработоспособност и при трудоустрояване, ако имат най-малко 6 месеца осигурителен стаж като осигурени за този риск. Изискването за 6 месеца

осигурителен стаж не се отнася за лицата, ненавършили 18-годишна възраст – чл. 40, ал.1 от КСО. Ал. 5 на чл. 40 от КСО допълва, че осигурителят изплаща на осигуреното лице за първите три работни дни от временната неработоспособност 70 на сто от среднодневното брутно възнаграждение за месеца, в който е настъпила временната неработоспособност, но не по-малко от 70 на сто от среднодневното уговорено възнаграждение.

Според нормата на чл. 54к КСО отпускането и изчисляването на паричните обезщетения за временна неработоспособност, трудоустрояване, бременност и раждане и за отглеждане на малко дете и помощите от държавното обществено осигуряване се извършват въз основа на данните по чл. 5, ал. 4, т. 1 и чл. 33, ал. 5, т. 12 от КСО, както и на данните, декларирани в подадените документи за изплащане на обезщетенията и помощите от държавното обществено осигуряване при условия и по ред, определени с акт на Министерския съвет. В конкретния случай това е Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване. Разпоредбата на чл. 31, ал. 4 от Наредбата предвижда, че паричните обезщетения на лица, които към деня на настъпване на съответния риск са осигурени за общо заболяване и майчинство и/или трудова злополука и професионална болест по повече от едно правоотношение/основание за осигуряване, се изплащат поотделно по всяко от правоотношенията или за всяко от основанията.

Съгласно чл. 114, ал. 2, т. 2 от КСО добросъвестно получените суми за осигурителни плащания подлежат на възстановяване без лихва до изтичането на срока за доброволно изпълнение от осигурените лица в случаите, когато след изплащането им са представени нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото, размера и срока на изплащане.

При тази правна рамка и въз основа на установеното от фактическа страна, съдът намира, че оспореното решение е постановено от компетентен орган, в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. Решението е съобразено с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Фактическите основания за издаване на разпореждането за връщане на сумата от 119.50лв. се свързани с установените след изплащане на обезщетението обективни нови данни за размера на дължимото обезщетение на жалбоподателката и

обстоятелството, че поради непълни/неточни данни първоначално ѝ е отпуснато обезщетение в по-голям от дължимия размер. Обстоятелството, че жалбоподателката е коригирала първоначално подадените от нея данни не изключва имуществената ѝ отговорност за връщане на недължимо получените суми. С разпореждането не се налага санкция за допуснатата грешка от жалбоподателката, а се поправя грешка на НОИ, за което са налице предвидените в закона предпоставки. Затова и задължението за възстановяване е само за главницата, но не и за лихвата върху нея.

По изложените съображения съдът приема, че актът е постановен в съответствие на материалния закон и административнопроизводствените правила. Жалбата на ЕТ „Елизабет – Елизабет Благоева“ с адрес [населено място], [улица]. вх. А. ет.1. ап. 7 се явява неоснователна и следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в минимален размер от 100 лева на основание чл. 143 ал. 3, чл. 37 от ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащане на правната помощ.

Настоящото решение е необжалваемо, тъй като нормата на чл. 119 от КСО предвижда, че решенията на административния съд подлежат на касационно обжалване по реда на Административнопроцесуалния кодекс, с изключение на постановените по жалби срещу определени актове, сред които и тези по чл. 117, ал. 1, т. 2, буква "д" – за суми до 1000 лв., какъвто е настоящия случай.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, чл. 143, ал. 3 от АПК Административен съд София-град, III отделение, 15 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на ЕТ „Елизабет – Елизабет Благоева“ с адрес [населено място], [улица]. вх. А. ет.1. ап. 7 срещу Решение № 1040-21-263 от 27.04.2023 г. на Директора на Териториално поделение на НОИ С.-град, с което е потвърдено разпореждане № РВ-3-21-01321830 от 20.03.2023 г. на длъжностното лице по чл. 114, ал. 3 от КСО в ТП на НОИ С. град, издадено на основание чл. 114, ал. 2, т. 2 от Кодекса за социално осигуряване за възстановяване на добросъвестно получено от Е. Б. парично

обезщетение поради общо заболяване за периода от 16.01.2023 г. до 25.01.2023г. в размер на 119.50 лв.

ОСЪЖДА ЕТ „Елизабет – Елизабет Благоева“ с адрес [населено място], [улица]. вх. А, ет.1, ап. 7 да заплати на ТП на НОИ С. – град сумата от 100 лв. разноси по делото за юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: